

de les comarques empordaneses

de garriguella cap al desvetllament

El passat dia 10 del corrent, tingué lloc en aquesta i amb una assistència nombrosa una conferència a càrrec del company Josep Coll, de la Confederació Nacional del Treball, versant sobre el tema: «Necessitat d'organització per a la sol·lució del problema agrari».

L'acte fou organitzat per l'Ateneu Agrari el president del qual, començà amb paraula clara i senzilla, explicant el significat del mateix i cedí, poc després, la paraula al company Coll, el qual féu un brillant estudi dels primers moviments obrers del passat segle i de les grans vagues del present.

També parlà del concepte que té formal la C. N. T. de la Reforma Agrària, la qual les Corts Constituents de la República acaben de votar, i digué que per les vies jurídiques era impossible fer gran cosa i sols, per mitjà de l'acció directa, els obrers poden obtenir millores i no hauran d'afartar gauduls.

Féu una brillant exposició d'idees, propugnant pel comunisme llibertari i explicà de la manera que la societat es desenvoluparia una vegada instaurat aquell règim, i demostrà la inutilitat del règim burgès que estem sofrint.

Després féu grans elogis de la C. N. T. i recomanà a tots els treballadors l'ingrés en l'esmentat organisme, éssent l'únic capaç d'organitzar la societat pental que la terra sigui del qui la treballa.

La gran gentada que omplia de gom a gom l'ample local del Cafè Colon, aplaudí frenèticament.

En cloure l'acte el company president, féu un brillant discurs recomanant la cultura i digué que la societat de la seva presidència no aspirava altra cosa que emancipar el poble amb tots els aspectes, fou molt aplaudit.

Desitgem que aquests actes es repeteixin amb freqüència, així la classe pagesa anirà emancipant-se dels prejudicis religiosos i del serviment dels potentats.

Avant sempre, companys.

J. SAGOLS.

Pintures i pinzells EL SIGLO
Avinguda de la República, 17

de garrigàs lora carvernícoles!

El jovent d'aquest poble es reuní per a tractar de constituir el programa de la festa major que s'apropa.

Un dels assumptes que fou més debatut va ésser si l'orquestra aniria o no a acompanyar el solemne ofici, perquè els cavernícoles, les beates i els catòlics de mala fe poguessin

gaudir de la música que pagant-la un altre sempre és més agradable.

El resultat de la discussió va ésser, per unanimitat, que els músics no prenguessin part en aquest acte.

Seguidament s'anà a trobar al propietari de l'únic local amb què compta el poble per a celebrar-hi les ballades, i aquest amo contestà que si l'orquestra no anava a l'ofici no volia arrendar-los-hi la sala.

Així és, que si els sants tenen música les parelles podran dansar, del contrari hauran de passejar-se.

¿No estem en plena República laica? ¿Aquesta negativa de l'amo no és una veritable coacció? Si aquesta determinació fos presa per un obrer, ja sabem per experiència, el que li passaria.

Per això cal, jovent de Garrigàs, que no us desanimeu; lluiteu contra la reacció, encara que vagi disfressada del color que vulgui. Penseu que dintre poc podrem disfrutar de la justícia, la veritable i única justícia, que no pot ésser altra que la del poble.

X X X

S'arreglen plomes estilogràfiques
Llibreria Batllosera
GALAN, 2

de roses nacionalisme

El nostre nacionalisme és un intens amor a Catalunya i a les seves llibertats de poble oprimit durant el regnat Borbònic.

Aquests catalans, que quan senten a parlar de la llibertat de la nostra terra, es posen a riure i al mateix temps, encara en fan un escarni, són uns bords de Catalunya, perquè si aquests homes no tinguessin tanta ignorància i volguessin girar la vista envers a l'any 1714, quan va caure el nostre conseller en cap En Rafael Casanova, defensant les llibertats de la nostra terra, pensarien d'altra manera en veure que aquells homes varen donar la seva sang per Catalunya i per tots els catalans, per a poder ésser lliures.

Si aquest màrtir de les llibertats, En Rafael Casanova, pogués aixecar-se!

¿Què diria diria d'aquests catalans que són uns renegats de la seva terra?

Segurament que els deixaria com ignorants; com a carcasses podrides, i com a misèries de la vida humana.

Per sort, d'aquests en queden pocs; són els menys perquè ho tenim ben demostrat, amb la votació del dia 2 d'agost de l'any 1931 i amb les manifestacions del dia 11 de setembre, quan tot Catalunya, va anar a homenajar els herois de dues centúries enrera, al qual varen assistir-hi milers de persones i entitats; entre elles la «Joventut Nacionalista Republicana» de Roses, «Sang Nova», arrelada i enlairada per aquests joves que senten un amor

a Catalunya i al mateix temps, tenen la sang nova i no aquesta sang de la majoria de personal de Roses, que només estarien contents, portant una corona damunt del seu cap i assentat en un tron i això és impossible que vingui.

Perquè des del 14 d'abril només són en els jocs de carta; tant les corones, com els reis i les espases, que, com estareu assabentats, en temps de la dictadura i monarquia eren trumfos.

Així és, estimats companys de Roses, que teniu de lluitar, per renovar, aquesta sang viciada i pensar amb amb aquells màrtirs del 1714, que ara tots els catalans van retre homenatge.

Recordeu-vos que va ésser un homenatge indescriptible; tot eren rams i corones florides, cançons i visques, domassos als balcons i banderes; i també còbles i cors tocant i cantant respectivament:

«Catalunya triomfant!

tornarà a ésser rica i plena...»

Amb aquest cant s'obrien els cors dels catalans i abans de fiir aquest himne a Catalunya, quedava ofegat pels aplaudiments i per l'entusiasme general.

¡Doncs, ara és l'hora catalans! la llibertat ja la tenim, encara que sigui poca; ara és quan hem de lluitar, per una Catalunya gran, una Catalunya immensament gran, perquè pugui ésser el mirall del món i l'honra dels catalans, lluitant sempre per Catalunya, i demostrant que som com un sol home, per a portar-la fins al cim de totes les glòries.

Avant, jovent de Roses, i feu l'impossible, per anar fent entrar a «Sang Nova» tota la sang viciada d'aquesta vila.

F. PUJOLA.

Sabons i lleixius de totes classes
EL SIGLO
Avinguda de la República, 17

de sta. Llogaia d'algama

quan s'acabarà?...

Governador!

¿Fins a quan permetreu que els vostres representants dels pobles es serveixin de la corona reial i les tres flors de «lis», borbònics emblemes, per atacar els grups simpatitzants de l'A. S. A.?

¿Fins a quan les ensenyes llançades pel poble serviran per a marejar els homes que volen tractar del seu problema, que ningú ha volgut solucionar-los-hi?

* * *

Ramon Quintana, alcalde de Santa Llogaia d'Algama, èmul de Puig Pujades, cunyat del